

Corral del Gili (T) -Sant Pere de Riudebitlles. Lot : GILI-B

sigla : Gil

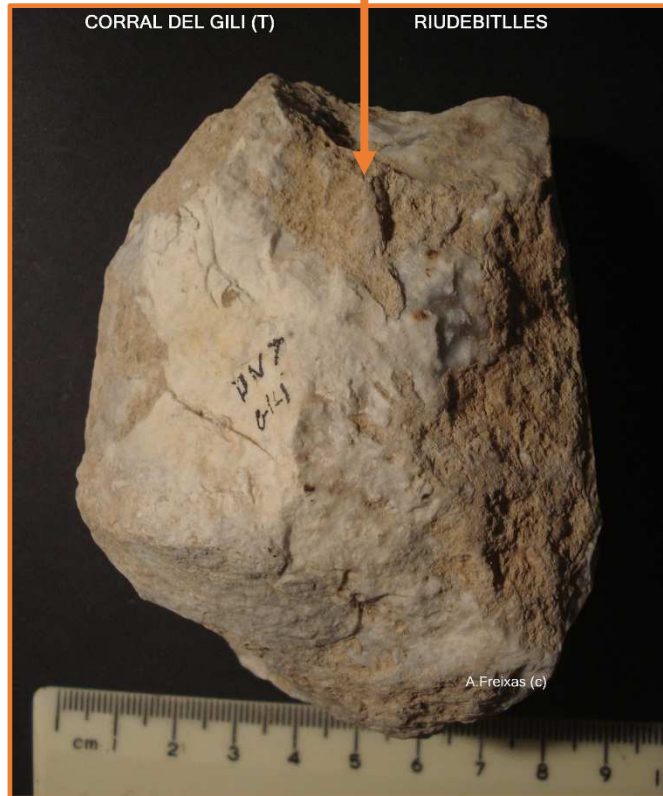
Materials significatius i localització del assentament.

CODOL -RETOC UNIFACIAL .

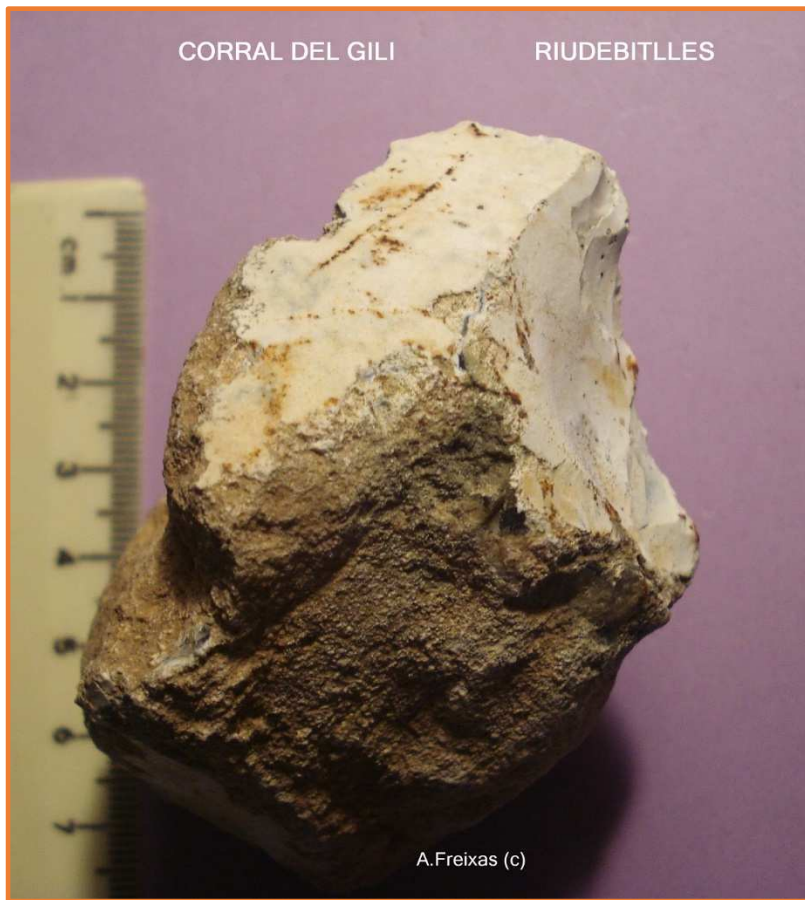

Cara B.

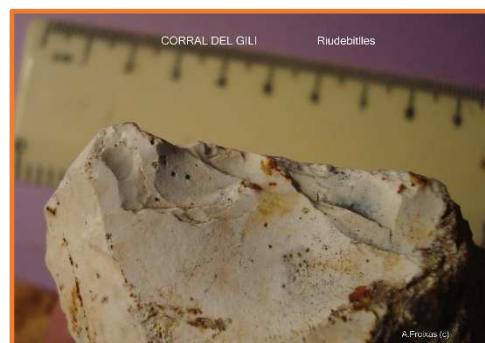

Xopper- Còdol amb entalla unifacial.

Xopper -unifacial.

Rascadora denticulada- Ganivet.

Nucli-Rascadora.

Ascla.

Còdol amb extracció-Xopper ?.

Ascla cortical.

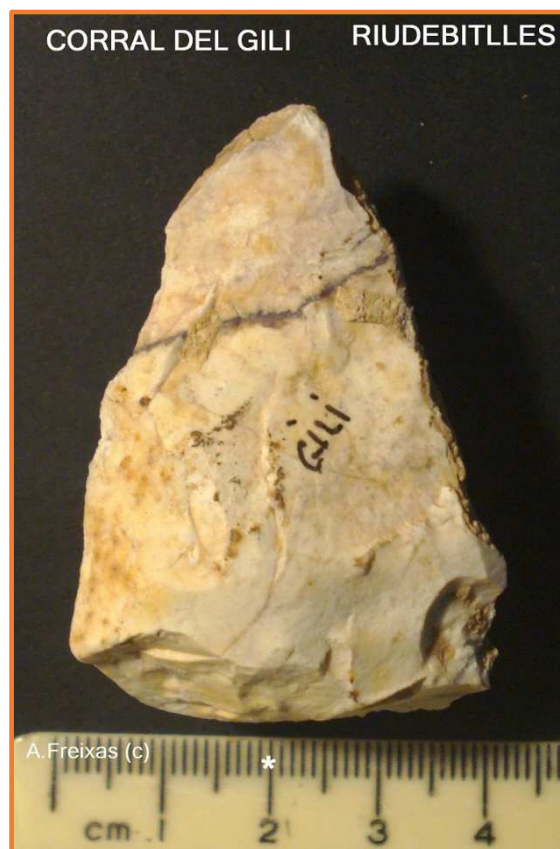
Ascla.

PIC ?.

Ascla-Punta.

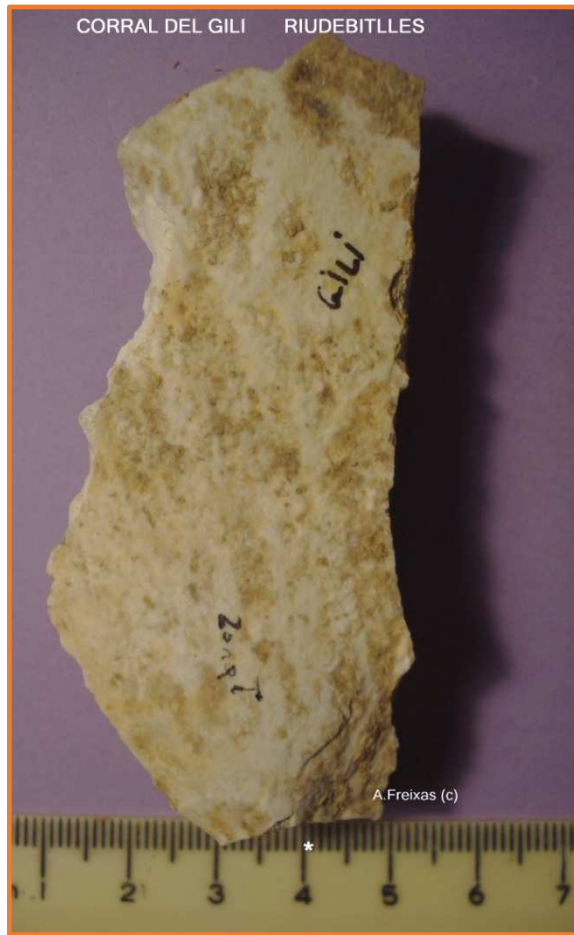
Tallant.

Cara B, cortical.

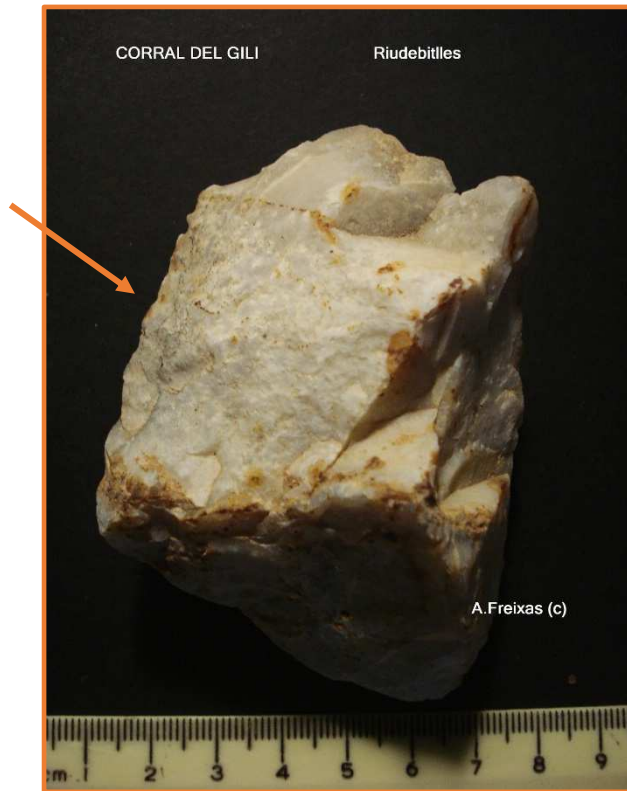
Percussor.

LÀMINA.

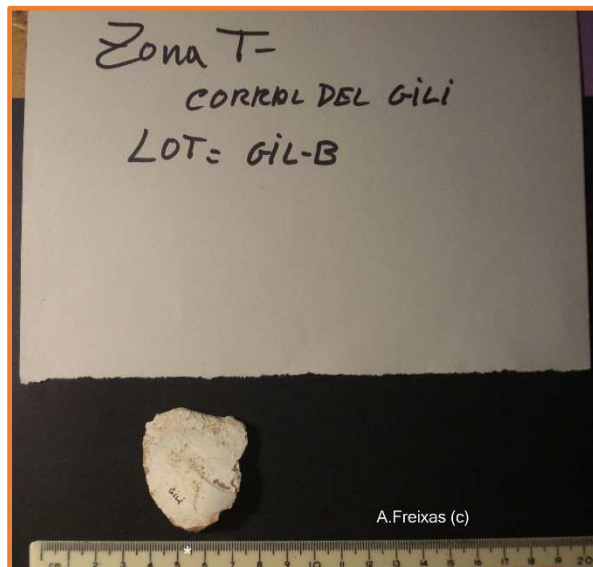

Secció triangular.

RASCADORA

Resum del lot de materials : A la pàgina 1 i 2 , un còdol aprofitat com a Rascadora unifacial . A la pàgina 3 un xopper sobre còdol amb una extracció distal ben definida i la base reservada. Un altre xopper sobre còdol a la pagina 4. Una Rascadora Denticulada a la pàgina 5. Una Rascadora sobre Nucli a la pàgina 6 . Un probable Pic a la pàgina 8. Una Punta preforma a la pàgina 9. Un percussor a la pàgina 11 i una làmina a la 12, de secció triangular i de perfil sinuós.

Consideracions al lot B : En conjunt una mostra ben representativa dels materials arcaics procedents de la part alta, amb pendent, que voreja el glacis inferior que conformen CM3, CM2, MASIA i Riudebitlles Barquies. Podem veure que no son materials uniformes i que probablement corresponen a , com a mínim, a dos moments de colonització diferenciats.

Consideracions : A la part alta de la vessant de Gramar, tant a Turró com Corral del Gili i Noguera tenim una barreja de materials de sílex tallats i probables eòlits naturals. Igualment la explotació dels ronyons aflora amb materials de diferents cronologies prehistòriques. Tot i així , el més evident son ascles de diferents formats, moltes d'elles corticals i no Levallois la majoria. A destacar Bifaços, Fenedors ,Triedres i Denticulats, erosionats i alterats. El morral del Corral del Gili per damunt dels 300 m, conserva una potencia important de crostes de sediments fins, que formarien part de una formació antiga del Plistocè Mitjà? .

Antoni Freixas Massana. Desembre del 2.023.